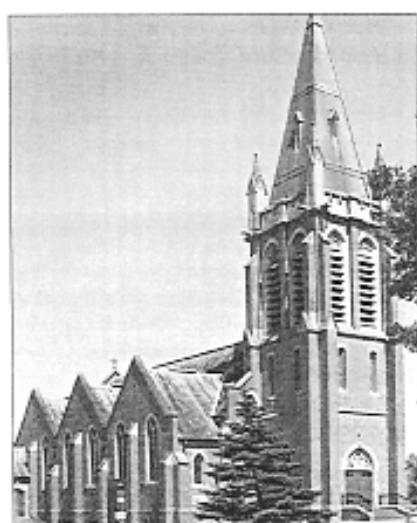

Žnjowy džakny swjedzeń w Bukecach

Je to móžno, žnjowy džakny swjedzeń 15. februara swječić? Zasadnje najprjedy haj, přetož zo jeho dary móžemy a mamy so našemu Knjezej kóždy džen džakować. Swjedzeń samón w februaru pak swječić so tam, hdžež su žně runje w tutych drjach domchowane, potajkim na druhej stronje zemskeje kule.

Tajki žnjowy džakny swjedzeń dožiwichmoj z mandželskej njedawnjo w awstralskich Bukecach (wjes dósta po Přenjeje swětowej wójnje jendželske mjeno Tarrington), založenych před 150 lěta wot wupućowarjow z Bukočanskeje wosady. Přejachmoj sej hižo dlěši čas, jónu za slědami tych čłowjekow hladać, kiž běchu našu blišu domiznu wupušćili. Džakowano Bohu poradžić so namaj lěta, tole zwoprowdźić.

Termin naju wopyta w Bukecach běchmoj sebi tak zarjadowała, zo móžachmoj tam njedželu Božu službu wopytać. Njewočakowachmoj pak na tutej njedželi žnjowy džakny swjedzeń (Harvest Thanksgiving). Boža služba tu w cuzbje a tola zaso cyle blisko zawostaji w namaj njezapomnity začišć. Za naše zrozumjenje běchu kemše jara derje wopytane. Wołtar běše z najwšelakorišimi žnjowymi darami rjenje wupyšeny. W swojim předowanju razestaješe so farar z aktualnymi prašenjemi: njedawko zachadźacych kerčinowymi wohenjemi a hižo wjacelětnym deficitom spadkow, w tutym lěće hišće z wulkej harcotu zwjazanym. Mějachmoj začišć, zo wasada njedžiwajo na to Bože dary z džakom přijimuje a kemše z wjeselom swječić. Melodije kěrlušow k sobuspěwanju přepršowachu. Spěw wosady přewodžeše młodžinska kapala, štož so po naju začišću wosadze tež spodobaje. Spěwarskich na kemšach nimaja. Z pomocu techniki žónska na přenjeje lawce z laptopom sedžo modlitwy, wěrywuznaće a kěrlušje na zbaka wołtarnišća připrawjenu plachtu projicěruje.

Cyrkej w awstralskich Bukecach

serbski katechizm, třeća běchu serbske spěwarske z lěta 1799. Na přenjeje stronje tutych spěwarskich namaka so šwabachski němski a serbski rukopisny tekst, kiž je čezko wučitać. Zajimawe na tym je, zo su Serbja wokolo Bukec před 150 lěta serbsku spisownu rěč wobknježili. Do spěwarskich zapisała je sej jich z Koporc pochadźaca wobsedźerka w lěće 1851 scěhowace serbske hrónčko:

Smie twoju Czesz schak na kedźbu
Lada! ba psched haniebu
Czesze twoj Wenz naikrasnišchi
Dusch na kedźbu jon pieknie smie
Džersch schak twoju Kronu Twerdži
Twerdžie džersch schtóž dostanesch
To psched Bohom jara smerdžie
Dysch ty sašo wotpanesch

Smój potajkim slědy něhdych našich wosadnych namakaloj, kiž pochadźachu z Koporc, Mješic, Rachlowa a Trjebjericy. Wróćiwši so džakowano Bohu strowej domoj spóznachmoj, zo běchu so tam w krajnje zasydlili, kiž je domiznje we Łužicy jara podobna. Snano so nadžijachu, zo budže jich to přez styski trachu tróšować.

Tekst a foto: **Arnd Zoba**

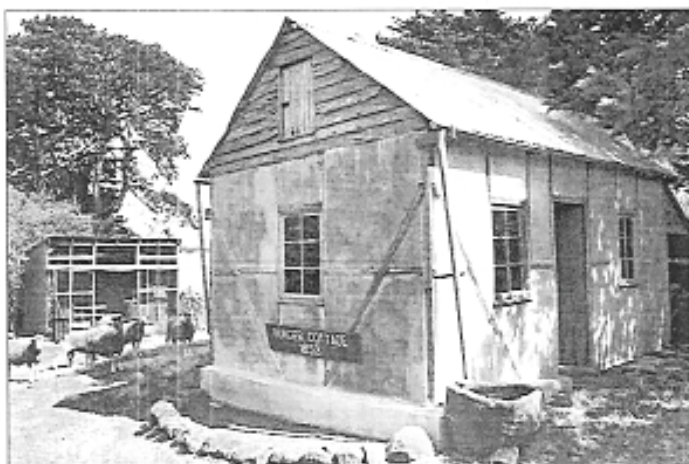
Zobje mandželskej z lužiskich Bukec (srjedža) z Hufec mandželskimaj z awstralskich Bukec před domom hosćićelow

Přizjewichmoj so pola Hufec swójby w Bukecach. Betty a Colin Huf staj z Łužicu přez swojich prjedownikow zwjazanej. Betty Huf je so wědomastnje z dóntom wupućowarjow zaběrała a knihu wo swójich slědženjach wudała. Wobaj wopytaštaj Łužicu a Bukecy w lěće 2005 a wobdžělštaj zo tehdom tež na serbskim cyrkwiniskim dnju. Z wjeselom a džakownosću přiwzachmoj přeprašenje do jejy domu za čas naju přebywanja w tamnišich Bukecach.

Hufec skićeštaj namaj skladnosć, sej přeni mały dom z Mješic pochadźaceje Byrgarjec swójby wobhladać. Nětčiši hospodar w sydlišću Gnadenhal ležaceje farmy, knjez Raymond Byrgar (mjeno so jendželsce „Burger“ piše), je w tutym domje mału historisku wustajeńcu zarjadował, hdžež mjez druhim nadobu pokazuje, kiž su sebi jeho prjedownicy na swój puć do cuzby sobu wzali. Mjez nabožnymi knihami běše tež serbska z předowanjemi A. H. Franckeho, něhdych duchowneho w Halle. Rozkladowanja knjeza Byrgarja wo domčku, nadobje a wobrazoch zawostajichu hluboki začišć.

zwotkel we Łužicy jich swójbnj pochadžeja. Wjele z nich chcyše tež něšto serbsce wote mnje słyšeć. Měnjachu, zo klinči serbščina wo wjele mjehša a lubozniša hač němčina, štož budže mojej naradnej hordosći hišće na dolho polěkować.

Smědžachmoj sebi po tym serbske knihy Bukočanskeho cyrkwiniskeho archiwa wobhladać. Jedne běchu trochu wobškodžene. Dokelž přednja wobalka pobrahuje, njemóžu titul podać. Wobsahowje jedna wo Božim wotkazanju, dosłowo napisal je Jan Kilian. Druha kniha běše

Dom z Mješic wupućowaneje Byrgarjec swójby z lěta 1853